

Adrian Iancu

STRADA MAGNOLIEI
și alte aventuri

LIMES
2019

Cuprins

Strada Magnoliei / 5

Bicicletă de ocazie / 20

Taverna de pe Strada Florianeii / 37

Prăvălia de cartier / 60

Sfârșit de săptămână / 76

Petrecere cu surprize / 90

Hanul din parc / 111

În loc de încheiere / 129

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României**

IANCU, ADRIAN

Strada Magnoliei și alte aventuri /

Adrian Iancu. - Florești : Limes, 2019

ISBN 978-606-799-328-8

821.135.1

© Adrian Iancu

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3

407280 Cluj-Napoca

Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022

Email: edituralimes@yahoo.com

www.edituralimes.ro

Strada Magnoliei

Acum e liniște în cartierul din centrul orașului, lucru care se-ntâmplă uneori peste zi, însă, destul de rar noaptea, când metabolismul vioi al tinerilor din zilele noastre funcționează la nivel ridicat, și îi transformă pe cei mai molâi dintre aceștia în niște zvăpăiați care își fac auzită prezența prin stigăte de bucurie și efectul unor gesturi spontane. Întunericul nopții îi încurajează la astfel de porniri pentru că lumina puțină de pe trotuarul dinspre *Taverna*, de pe *Strada Florianei*, pare să-i protejeze, și să-i topească într-un anonim inedit. Manifestările sunt adesea nesăbuite iar actanții le regretă uneori, atunci când sunt bântuiți de momente de luciditate. Dacă băieții, cu toți neuronii acasă, își fac auzit glasul pe drumul înspre locul de distracție, fetele, în schimb, cu hormoni cât cuprinde, chiuie și impresionează prin timbrul vocal, care excelează în varietate prin trecerea rapidă de la tonurile joase la cele acute, de-abia la ieșire, atunci când glasul băieților se aude șters de parcă s-ar scurge molcom pe pereții triști ai clădirilor din jur. Altfel spus,

cavalerii își arată bărbăția la începutul acțiunii lor, conducând ceata înspre locul dorit, pe când domnișoarele se manifestă vulcanic după zbenguiala mult așteptată, sugerând băieților, cărora, din întâmplare, mai lenți în raționamente, nu le-a trecut încă prin cap după udătura consumată înainte și după strădania de pe ringul de dans ce poate să urmeze între ei și fete, pentru ca distracția să fie completă și, evident, ireproșabilă.

La Chiloșii zburători e un cartier de trecere de la formatul clasic al zonei centrale, către cel pitoresc de la *Piața de legume*, spațiu mult frecventat al urbei noastre, alcătuit din *Strada Principală*, care are la un capăt clădirea veche și impunătoare a *Hotelului Samos*, și la celălalt, *Piața Centrală*, locul unde, mai tot timpul, înțelepții orașului organizează expoziții în aer liber, pe diverse teme, dragi locuitorilor urbei noastre. Cartierul nu e mare însă lumea, care trăiește aici, se mișcă mult, și dă impresia că este numeroasă. Ce să mai vorbim de cartierul de vile din micul nostru oraș de munte, odinioară cu oameni cu tabieturi și case cu grădină. Ici și colo, se afla câte o filigorie în care vara, vedeai doamne îmbrăcate după moda vremii, așezate pe fotolii, din răchită împletită de

țărani harnici. Femeile erau de veghe în preajma unor copilași care se jucau în largul lui pe gazonul din spatele imobilului. După război, însă, grădinile caselor au fost considerate spațiu excedentar, adică un loc de prisos, și garnisite cu câte un bloc, deci dotate cu o chestie socială. Filigoriile dispar, și odată cu ele doamnele de-odinioară. Iar copiii cresc, ajung oameni maturi, și, în cele din urmă, îmbătrânesc, și ies la pensie.

Oamenii aleargă toată ziua de la muncă la cumpărături, iar de-acolo cu plasele încărcate, la școală să-și ia copiii, care înainte de-a pleca acasă mai joacă un fotbal în curtea instituției, sau schimbă cu voieșie între colegi, câteva zgâlțâituri, semn că sunt în plină formă, după cazna intelectuală, la care au fost corect îndrumați de dascălii lor talentați. Iar, cine vine pentru prima dată pe-aici, e uimit de rufele atârdate pe sforile din curțile caselor, dar, și pe acelea de la balcoane sau ferestre, haine puse la uscat, din care nu lipsesc chiloșii de diferite forme și mărimi, pe care neinițiații îi admiră în necunoștință de cauză, cu uimire nestăpânită. În fine, așezarea e animată de clienții *Tavernei*, de pe *Strada Florianei*, sau de aceia ai *Terasei Boema*,

Resp
cârciumi aflate pe străzi diferite, care duc, inevitabil, către *Căminul de fete*.

Dacă deschizi ușa dinspre balconul locuinței de pe *Strada Magnoliei*, și te orientezi în direcția *Tavernei*, mai pe seară, aproape că poți adulfeca parfumul chelneriței Marcela și mirosul cafelei de la bar, distribuită de Cătălina. Totul se petrece la capătul grădinii, nu departe, pe *Strada Florianei*. Dacă știi să refaci mișcările fetelor de la *Tavernă* și să vibrezi în ritmurile sonore ale muzicii, poți să reconstitui bulibășeala petrecerii de la cârciumă. De la balconul apartamentului până la bar, nu sunt mai mult de câteva zeci de metri, în linie dreaptă. Localul nu se vede pentru că e mascat de verdeața deasă a grădinii, care separă cele două clădiri. Și asta pentru că sunt plasate, pe străzi paralele.

E drept că acum sunt vremuri, în care unui om înțelept nu trebuie să-i lipsească perspectiva asupra lucrurilor. E chiar necesar! Apartamentul a fost decorat pe vremea în care locuiau aici părinții lui Vlad, de la care acesta a moștenit locuința. Pentru că încăperea în care se afla baia, era mare, vechii locatari, ca să ocupe locul, au adaugat o mașină de spălat rufe, și un bideu pe care îl

înceală, la început, din curiozitate și delectare, toate chiriășele apartamentului.

Femeile au aici prioritate, pentru că sunt curioase din fire, deși vin în casă din diferite alte motive. Vanzătoarea de la cofetăria *Hotelului Samos*, acum divorțată de Fane, apoi Marcela și Cătălina, de la *Tavernă*, locuiesc o vreme la Vlad acasă. Femeia de la cofetărie îl cunoaște pe Fane, prieten de-al proprietarului, și se mărită cu el, dar lucrurile nu se sfârșesc bine. Marcela și Cătălina pleacă dintr-o neînțelegere, dublată de motive financiare stupide. Iar restul nu e decât o poveste! În fine, prietena lui Mache, Amalia, vine cu ghicitorul local, invitat să-i spună Iulianei despre viitorul *Asociației de dans și bune maniere*. Călare pe bideu, se perindă toate femeile aflate în chirie, care sunt la zi, cu farmecele nebănuite ale instalației. Apoi, sincere cum sunt, ele povestesc prietenilor și soților, experiența lor de-acolo, cu gândul la tot felul de întâmplări. Dar, în fine, răspunderea le aparține, așa cum ar putea bănuii unii curioși!

Acasă la Vlad, ești într-o locuință în care chiar că te simți bine! Ideile originale din mințile cetățenilor din centrul localității, dar și legumele

proaspete din grădinile din cartierele mărginașe, se găesc din abundență. Feluri de mâncare, zemoase și parfumate, dar și idei, vesele și originale, colorează viața de fiecare zi, și fac impresie bună în existența cotidiană a oamenilor din localitatea de pe *Valea Gușteriței*. Da! Îți vine să-ți zici că ești într-o vacanță de primăvară. Pe stradă miroase a tei, iar în bucătăria apartamentului, a cafea. Ce mai vrei?

Acum, Vlad se gâdește la Iuliana, căreia caută să-i explice felul în care și-a aranjat oamenii din jurul său. Așezat pe un scaun, lângă masa din bucătărie, bărbatul începe povestea despre străduința cu care unii își caută adesea calea convenabilă. E aceeași masă la care cei doi mănâncă de două-trei ori pe zi, își zice Vlad, în sinea lui. Însă e tot aia, la care au stat chiriașele Marcela, Cătălina și vânzătoarea de la cofetărie, își spune, în gând, aproape simultan, Iuliana. Viața i se pare femeii, un slalom printre întâmplări de tot felul, pe care e bine, de fapt, să le eviți. Un tren bun trece o dată în viață prin gara ta, și dacă l-ai pierdut, adio! Și cine știe ce s-a mai petrecut pe-acolo, tocmai lângă calendarul în care sunt marcate cu roșu, sărbătorile importante de peste an.

Femeia alunecă cu privirea, fără să vrea, spre calendar, și dă peste ziua aceea, în care a fost cu treburi pe-acasă, iar seara și-a petrecut-o la *Taverna*, de pe *Strada Florianei*. Cu alte cuvinte, a fost sărbătoarea de *Sfinții Constantin și Elena*, pe care oamenii din oraș o punctează, așa cum știu ei mai bine. Vrea să-i spună ceva lui Vlad, dar acesta gesticulează discret, explicându-i femeii cum își organizează lumea pe care o cunoaște, în trei cercuri concentrice, după relațiile lui de prietenie. O lecție de dirigenție!

Cercul numărul trei, și cel mai mare, e alcătuit din cunoștințe de vârste și ocupații diferite, cum sunt: Marcela, Cătălina sau vânzătoarea de la cofetărie. Cercul numărul doi, ceva mai mic, e format din prieteni, mai apropiați de genul lui Fane, Mache sau Emil. Și, în fine, cercul numărul unu e fondat pe apropierea dintre el și soția lui. Atât încap acolo! Doar familia! Și legătura e puternică! Trecerea de la cercul numărul doi la trei și invers, e simplu de realizat, depinde de istețimea fiecăruia. Când ajungi, însă, în cercul numărul unu, răspunderea e maximă, și nimic nu se poate face printr-o decizie luată de unul singur pentru că, altfel, se-ntâmplă lucruri ireparabile. Noroc au